

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד

פניני הלכה

מנהגינו להוסיף קרואים על שבעת המברכים בשבת לרגל שמחה

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א עמ' קלח). וז"ל:
וקורין בפרשה שבעה גוברי, אין פוחתין מהם אבל מוסיפין עליהם. כן הוא במשנה מגילה וכ"פ כל הפו' ז"ל וכן מנהג פשוט בעירנו כשיש חתונה בקהל מוסיפין לקרוא באותו שבת לקרואי החתן לכבוד החתן והקרואים עמו. ובס' חומת ישרים בהגהת הרי"ף כ' בשם הרשב"ץ שלא התירו המשך בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

רב לכם, כי כל העדה כולם קדושים (כמדבר טו. ג.)

כתב בספר 'אפיקי מים' למהר"י יעבץ זצ"ל: ועוד מצאתי (התחלת דבריו תמצא בעמוד הבא, וכאן הבאנו רק דבריו השייכים לענייננו) שמרע"ה לא נהג ברחמנות על קרח ועדתו כפי דרכו לעמוד בפרץ להשיב חימה, לכן מושלים אותו משל לחולי רע שפשט בקצות הידים או הרגלים, וטבעו להתפשט בכל הגוף עד שיגרום למות, וכאשר יראנו רופא אומן, ימהר לחתוך את אותו אבר בטרם יתפשט יותר, כדי להציל את החולה ממות, ואכן רופא זה לא יחשבוהו לאכזר, בזה שחתך איברי אדם החולה כי כוונתו להציל חייו, כן הדבר הזה גבי קרח ועדתו, דהנה הם הפיצו חולי הכפירה במרע"ה ונבואתו, והיות התורה מן השמים, וחולי זה נדבק בהם תחלה ונתפשט בישראל כמו שראינו בר"ן אנשים מחשובי ישראל שפשטה בהם המספחת ראשונה, והיה הולך ומפתה את העם והקהיל על משה ואהרן את כל העדה, והנה אם ח"ו היה מתפשט חולי הכפירה בכל ישראל, היו נדונים לכלייה ח"ו, והיה העולם חוזר לתהו ובוהו, ואם היה קרח נשאר לא יתכן

למנוע התפשטות הכפירה בעם, ע"כ אמר מרע"ה כי הרחמים הגדולים הם בהכרית קרח וחבריו, כי מיתתם היא חיות לכל ישראל ולעולם כולו, ככריתת היד או הרגל ע"י הרופא כדי להציל את כל הגוף, וזו היא כוונת המסורה, כי ד' תדעון במקרא, ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו וכו' למען תדעון אשר יפלה ה', בזאת תדעון כי ה' שלחני, בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם, למען תדעון שדון, והענין הוא, גם שחס הי"ת על ישראל והצילם אפי' מנביחת כלבי המצרים, זה למען תדעון אשר יפלה ה', כי הוא ית' חס על עמו, ועתה שאני מכרית את קרח ועדתו, אל תתמהו כי בזאת תדעון כי ה' שלחני, ואם תאמרו שהיה אפשר מבלי שימותו והי"ת יעשה דרך אחרת להורות כי בחר באהרן כדבר משה, זה בעצם כי אל חי בקרבכם בתורה מן השמים ונבואה אמתית, ולא שבדה משה מלבו ח"ו, במה שתדעון שדון, שדין כתיב, ר"ל שנעשה דין בקרח ועדתו מה שאין כן אם היו נשארים בחיים שלא יבצר הרהור מה בנבואתו. (מכת"י עכ"ל.)

משה רבינו תמיד היה עומד בפרץ ומתפלל לפני ה' ב"ה, אך כאשר מדובר בחילול ה' הוא לא מרחם. בחטא העגל אמר לבני לוי חגרו איש חרבו והרגו איש אחיו וכו', וגם כאן אינו מרחם אלא אומר אם ימותו וכו'. וכבר אמרה הגמרא (ברכות יט): אמר רב יהודה אמר רב המוצא כלאים בבגדו פושטן אפי' בשוק מ"ט (משלי כא. ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה', כ"מ שיש חלול השם אין חולקין כבוד לרב, עכ"ל. ואכן אמרו המפרשים שזהו הטעם שנתקנא פינחס והרג נשיא בית אב והרשעה עמו לנגד עיני רבו משה ולנגד כל ישראל.

על אחת כמה וכמה כשמדובר בחינוך ילדים שיש לאדם לא לרחם כאשר רואה חילול ה', וכמו שמובא במדרש תנחומא באורך וכאן עט מועיר משם וז"ל: ואהבו שיחרו מוסר, זו בת שבע הצדקת שיסרה את שלמה בנה, דכתיב: דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו (משלי לא, א). אמר רבי יוסי בר חנינה: מהו משא אשר יסרתו אמו? מלמד, שכפתו בת שבע על העמוד ומכה אותו בשבט ומיסרתו. ומה היתה אומרת לו: מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי. אמרה לו: הכל יודעין שאביך ירא שמים. עכשיו אם תצא לתרבות רעה, יאמרו שאתה ברי ואני גרמתי לך. ומה בר בטני, כל נשי אביך בין שמת עברות אינן רואין פני המלך, ואני דחקתי ונכנסתי כדי שיהיה לי בן מלכן ומורו. ומה בר נדרי, כל נשי אביך היו נודרות ואומרות: יהא לי בן הגון למלכות, ואני נדרתי יהא לי בן חכם ממלא בתורה והגון לנביאות. ומכה אותו ומיסרתו ואומרת: אל למלכים למואל, אל למלכים שתו יין, מה לך אצל מלכים שותין יין ומשתכרין ואומרים למואל, למה אל. ולרזונים אי שכר, (משלי לא, ד) מי שרזין עולם גלויים לו, ישתה יין וישתכר. ולפי שיסרתו, לפיכך ויחכם מכל האדם (מלכים א ה, יא).

יש דברים רבים שאסור להתייחס אליהם בשלוות נפש, שהם בגדר פקוח נפש רוחני. דמה בנפשך, ילד שרץ לכביש סואן הנדבר אליו בשלוות נפש, או נצעק אליו? כן הדבר הזה, כאשר ילד עושה ליצנות מהתורה או מהחכמים ותלמידיהם, וכן עובר על דברי תורה בשאט נפש, אנו צריכים להראות חרדה גדולה ולהזדעזע ממעשיו, וזהו לא העת לישב בהשקט ובטח. ודברים אלו יחרטו בלבם לעד, ויגרמו להם להיות יראי ה' יראים ושלמים אבי"ר.

יתגרד מהבריחה העליונה, האדם השוכן במרחק מערבה, ומשם עוזר ומסייע לתלמוד תורה ולעומד בראשה, ומעשיו עושה בצנעא רבה, הי"ה רפי שרפי הי"ו. יהא רעוא שימתלאן כל משאלות לבו לסובה, ויראג ברכה והצלחה בכל עמלו, ויזכה לגנים רבים כחול ימה, עושים רצון קוניהם באהבה רבה, מתוך אריעות ימיא ושניא

פניני הלכה

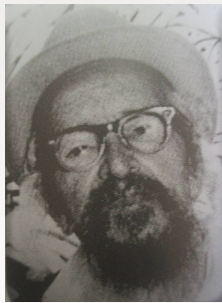
פתרונות לפרשת 'שלה לך'
אחודה חידה! 'עדה' (במדבר יד. כז).
הזוכה: מי שהכל שלו.

אזרח חיה!
שלוש תיבות סמוכות
הכתובות פעמיים בפרשה
וההבדל ביניהם אס"ף
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

המשך מהעמוד הקודם להוסיף רק בזמן חכמי המשנה שלא היו מברכי כל הקוראים אבל השתא שכל הקוראים מברכים אין להוסיף כדי שלא נוסף בברכות שאינן צריכות וכבר השיבו מהר"י חאגיז בס' הלק"ט ח"ב סי' קצ"ג ומסיים יעשו מצות ויברכו אלף ברכות ע"ש"ב. וגם בס' גו"ר כלל ב' סי' כ"ג השיב ע"ז יע"ש וכ"כ האחרוני ז"ל וכ"כ רבי האר"י בס' הכוונות ע"פ סוד גדול יע"ש ובס' חמ"י דף ס"ח ע"ג וסיים ומיהו ראוי שלא להרבות יותר מדאי מפני טורח ציבור יע"ש.

וכן העלה מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה (סי' ס' הטי"ו) והוסיף עליו פרטים וז"ל: כשיש שמחה בבית הכנסת, כגון שבת חתונה שבתוך שבעת ימי המשתה, או הכנסת ספר תורה חדש, המנהג בהרבה מקומות שמוסיפים לקרות בספר תורה יותר משבעה גוברי לכבוד החתן והאורחים המרובים, ואין בזה משום ברכות שאינן צריכות. ומיהו ראוי שלא להרבות יותר מדאי, מפני טורח ציבור. וכשיש הרבה כהנים ולויים, המנהג שמעלים כהן לוי ישראל, כהן לוי ישראל וכו' עד תומם, ואחרי כן מעלים ישראלים זה אחר זה. ויש שאינן מדקדקים בזה, אלא אחרי כהן לוי וישראל הראשונים, מעלים אותם כפי המזדמן בסדר ישיבתם (ועיין עוד לעיל סעיף י"ג):
ובעיני יצחק (שם אות נט) הוסיף: והמנהג שכל אחד קורא פסוקים חדשים, שלא קראם הקודם לו, ועיין ש"ע סימן קל"ז סעיף ו', וסימן רפ"ב סעיף ב', ואחרונים. וצריכים לשים לב שלא יפתח או יסיים פחות משלשה פסוקים סמוך לפרשה, או בדבר רע (כדלעיל סימן כ"ב סעיף כ"ד כ"ה כ"ו) וכן שלא יפסיק במקומות שאין מפסיקים בהם כדלעיל סעיף ח'. ושלא לשוח באמצע הקריאה, כמו שמצוי על ידי שהממונה מודיע או לאורחים מהיכן ועד היכן יקראו. וכשהפרשיות מחוברות, מחלקים מקצת הנוספים בזו ומקצתן בזו, ועיין שערים מצויינים בהלכה סימן ע"ח סק"ב ולעיל הערה י"ד.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בכל דור ודור קמים בעלי מחלוקת, אך האמת [התורה] תנצח

מתוך ספר אפיקי מים למהר"ר עובדיה יעבץ זצ"ל

רב לכם, כי כל העדה כולם קדושים (במדבר טו. א)

זה דרכם של בעלי מחלוקת ומחרחרי ריב שהם באים בטענות כלפי רבם לומר, אילו היה בעיר אחרת היו כבר מגרשים אותנו, ורק משום שאנחנו אנשים כשרים יראים ושלמים עדיין יש לו מקום בינינו, ואנשי קרח ג"כ אמרו כך, רב לכם ר"ל זה שאתם עוד שרויים בגדולתכם ותופסים כהונת הכבוד שלכם, הרי זה משום כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה', משום שקדושים וטובי לב אנחנו, שאם לא כן כבר היינו מורידים אתכם מגדולתכם, ומה לכם להתרברב עוד עלינו, ומדוע תתנשאו. (כתב סופר)
ואחד הדברים המתמיהים הוא שכל החולקים על הצדיקים, בודים עליהם דברים מלבם, דברים שהם ההיפך הגמור מטיבם ומהותם, והנה גם נגד מרע"ה אדון כל הנביאים, אשר התורה הק' מעידה כי הוא עניו מכל האדם, מצאו להם טענה נגדו שהוא בעל גאווה ח"ו, ולכן אמרו ומדוע תתנשאו, וכ' ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ה', שכך דרכם של בעלי מחלוקת מחרחרי ריב ופורקי עול, כי ככל שתהיה התנהגותם של צדיקי הדור וחכמי התורה, ימצאו תמיד קובלנות נגדם ומגרעות בהליכותם, ובהיותם מופרשים מחיי ההבל של העוה"ז, ועוסקים בתורה יומם ולילה, הריהם טוענים נגדם שאין הציבור מפיך מהם שום הנאה ותועלת, וזהו ויקנאו למשה במחנה משה שלמד תורה תמיד באהלו שמחוץ למחנה, מצאו בו חסרון על אשר איננו בפנים המחנה ואינו מתערב בעניני העם.

וכן בעוה"ר בדור הזה קיימת אותה הטענה של פורקי עול תו"מ נגד חכמי התורה אשר תורתם אומנותם, להסית ולהדיח נגדם על שחשקה נפשו בתורה ותורתו אומנותו, פטור הוא מכל חובות של הציבור, והתורה אגוני מגנא ואצולי מצלא, יה"ר שזכות התורה וחכמיה והעוסקים בה לשמה, תגן בעדינו מכל צר ואויב.

לרפואת דוד בן יאיר והודיה בת אוריאל אהרן בתשכחע"י

מלא צנא התודתא

נשגד קמי האי גברא מעליא

רבי ברק צערי הי"ד

סגן ראש העיר

אשר דואג לכלל ולהלמוד תורה בפרט

ובית מקדש מעט מכספו גנה

ולשימוש הרבים לתורה עשה

וזכה והתקיימה מסיבת הסידור במעונו

בחן באהבה ובתפארה

ובא וכיבד את המעמד הקדוש בטובות

מרא דאתרא דקהילת תפארת זכריה

הרה"ג שאול אחרק שליט"א

אשר מרביץ תורה ברבים

ויזכה שירבה גבולו בתלמידים רבים

יאריך ה' ימיהם בטוב ושנותיהם בענינים

ויראנו כל זרעם יראי ה' מרבים עושים רצון

קונם באהבה ובתמים, אכ"ר

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת

מרת חביבה בת רחמה
אחנינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת

מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

ויקח קרח (במדבר טז. א)

במדרש זשה"ה אח נפשע מקרית עז, זה קרח שפשע בתורה הנקראת עז שנאמר ה' עוז לעמו יתן. ומדיינים כבריח ארמון, שגרם לארץ שתפתח בריחיה. ומי גרם לו, אשתו שנאמר חכמות נשים בנתה ביתה, זו אשתו של און בן פלת. ואולת בידיה תהרסנה, זו אשתו של קרח, עכ"ל. באו ללמדינו שלא ירבה האדם שיחה עם האשה, לפי שהנשים רובן טפשוניות הן, דברניות הן, ובעלי מריבות הן, וכמו דתנן באבות ואל תרבה שיחה עם האשה בסתם דמשמע אילו היא אשתו, לפי שברובי דברים ימשך אחריה ויתבטל מעסק התורה והמצוות, ותבוא לחרחר ריב כמו אשתו של קרח שגרמה לו הקנאה והתאוה והכבוד שיטרד מן העוה"ז ומן העוה"ב ע"י עצה שיעצתו. ובפרט בדור הזה שהדור פרוץ הוא שהיא מושלת עליו, ומתבטל בשבילה מעסק התורה ומקיום המצוות וילך אחר עצתה בכל דבר אחר הבלי העוה"ז ולבסוף ילך מזה העולם בפחי נפש, ולא זכה לנוח לא בזה העולם ולא בעוה"ב. משא"כ אשתו של און בן פלת שהיא חכמה שיעצתו עצה טובה שזכתה להציל את בעלה להמלט ממחלוקת קרח ועדתו. וכן שאר הנשים החכמות מייעצין עצות טובות לבעליהן ומשדלות אותם לעסוק בתורה ובמצוות, ובהן הן זוכות ומזכות ועליהן נאמר אשת חיל מי ימצא עד הסוף.

(ק"ץ המזבח' למוה"ח כסאר זצ"ל)

אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה (במדבר יח. טז)

ולא נתפרש בקרא כי אם פטר חמור בלבד. ואפשר לומר שלא הזהיר הכתוב אלא בדבר המצוי ביד רוב בני אדם. שכן אתה מוצא ביד הרוב חמור, ואחריו הפרה, והם נמצאים ברפת אחד תמיד. ולפיכך מכיון שאין נמצא זה עם זה כי אם החמור והפרה, חייב הכתוב פטר חמור בשביל פטר בהמה טהורה, שלא יבוא מי שאינו יודע בהלכה ויראה שאין פודין פטר חמור, ויבוא ויתיר גם בכור הבהמה הטהורה. ולכן חייבה התורה פטר חמור בפדיון או בעריפה, לשמור על בכורי הבהמה הטהורה. אבל סוסים וגמלים ושאר בהמה טמאה, אינם נמצאים ביד כל אדם. הסוסים נמצאים ביד אנשי שם שצריכים לטוילים, או לזמן מלחמה. הגמלים נמצאים עם אנשים שנוסעים למרחקים עם משוי כבד. הכלבים נמצאים חוץ לבית השמירה ולא יבואו לטעות בהם.

(יעדות ביהוסף' למוה"ר יצחק הלוי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

המטה והתשובה (ח"ב)

מיהר האיש וסובב ברחובות היהודים ומאוס לא קרה. חזר האיש אל רבי חיים וספר לו דברים כהויתם. שאלו הרב: "האמנם סובבת בין כל הרחובות?" הרהר האיש ולפתע נזכר שמרוב להיטותו שכח לעבור ברחוב שהוא גר בו. חזר ועבר במקום מגוריו, ובהגיעו אל בית שכנו נעצר המטה. הבין האיש שיד שכנו היתה במעל, נכנס אליו ושאלו מדוע עשה את העול הנורא וגול ממנו את רכוש.

"האמנם חושד אתה שגנבתי את חבית הנפט?" התמם השכן. "אם תרצה, תוכל לחפש בכל הבית, ומבטיח אני לך שמאוס לא תמצא." לא התעצל האיש, ובסמכו על דברי הרב חפש בכל חדרי ביתו של שכנו. לצערנו לא מצא את אשר חפש. הבין היהודי שעוונותיו גרמו, נשא את עיניו למרום והצדיק עליו את הדין באמרו: "חטאתי להשם" ומה מאד הופתע בראותו את חבית הנפט נצבת בין קורות העץ בעלית הגג...

(חכמי תימן עמ' 148)

מהליכות אבותינו

ספרי רפואות

מובא בגמרא (ברכות י): תנו רבנן ששה דברים עשה חזקיהו המלך על ג' הודו לו ועל ג' לא הודו לו על ג' הודו לו ג' ספר רפואות והודו לו כתת נחש הנחשת והודו לו גירר עצמות אביו על מטה של חבלים והודו לו ועל ג' לא הודו לו סתם מי גיחון ולא הודו לו קצץ דלתות היכל ושגרם למלך אשור ולא הודו לו עבר ניסן בניסן ולא הודו לו, ע"כ. ופירש רש"י: ג' ספר רפואות. כדי שיבקשו רחמים.

ואכן מאז נשתכחו רפואות רבות, ולא נשאר בידינו אלא מעט. וגם בידי אבותינו נע"ג היה מצוי ספרי רפואות אשר היו עוזרים בהם לכל נצרך. על אחד מספרי הרפואות מספר בספר לבניכם ספרו' (עמ' ריא) וז"ל:

לאחד מעולי תימן הראשונים בירושלים, יחיא חמדי שמו, היה ספר עתיק כתב יד ושמו בערבית "כתאב אלטב", דהיינו ספר הרפואות. הספר הכיל רשימה של תרופות רבות למחלות שונות, כגון: כאב גרון, מחלות עיניים, פחד, מחלות עור, ועוד. בספר היה פרק מיוחד המכיל: קמיעים, פתרון חלומות, תפילות ולחשים לעין הרע, ועוד. היו בספר שמות מלאכים הממונים על החכמה, וכתוב בו כיצד להשתמש בשמות כדי להשיג את החכמה.

הדבר המעניין ביותר בספר היה, הדרכה כיצד להעלות צדיק מקברו לבקש ממנו כל מה שאדם רוצה, כגון לדעת מה יקרה בשנה זו ובשנים שלאחריה, עד חמש שנים. וכן הדרכה כיצד להיות רואה ואינו נראה. אולם, מחבר הספר מזהיר באזהרה חמורה, שלא כל אדם יכול ורשאי לעשות שום פעולה, אלא רק צדיקים וחסידים ואנשי מעשה, היודעים סודות הקבלה ומבינים בספירות העליונות.

חמשה עשר תנאים היו רשומים בספר כדי להעלות צדיק, ומהם: לקרוא במשך שמונה ימים, מידי יום, את כל ספר תהלים בכונה גדולה. להתענות בימי שני וחמישי שבתוך שמונה הימים. לטבול מידי יום במי מעיין. לא לדבר עם איש, וכל שכן עם אשה. לקנות עוף לבן בן חודש, וביום השמיני, כשהעוף אחוז בידו, לומר תפילה מיוחדת. לשחוט את העוף אצל שוחט ירא שמים ותלמיד חכם ולחלק בשרו לעניים, חוץ מעצם החזה, אותה יש לרחוץ במים נקיים של מעיין, לייבש אותה היטב ולכתוב עליה בדיו שם קדוש המיוחד לכך. את העצם יש להניח בלילה תחת הכר, ולהדליק במשך כל הלילה שני נרות. התנאי האחרון הוא: להיות ער בלילה ולקרוא מזמורי תהלים שיש בהם רזים ושמות מלאכים קדושים הממונים על כך. לאחר כל זאת, יש להמתין לבוא הצדיק המבוקש ולהביע בפניו את כל המשאלות, ובעזרת ה' יתברך ייענה ויצליח, ע"כ.

ועל אף שנשתמשו רבות בספרי רפואות, עכ"ז לא פסקה מפיהם תפילה לבורא עולם, כי ידעו שאין הרפואה מרפאה אלא התשובה, והרפואה היא רק להוריד הנס דרך הטבע.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

מסיבת סידור התקיימה לתמידי המכינה ברוב פאר והדר המסיבה החלה לאמהות והסבתות בלבד עם צוות הגננות, כאשר הילדים שרים ומופעים לנגד עיני ההורים המתפעלים

לאחר מכן הגיעו האבות והסבים ונוכחו לראות את ילדיהם בתקציר לימוד עם המארי והתפעלו מידיעותיהם בעל פה דברים רבים שאף האבות כיום אינם יודעים כיבדו את המעמד בנוכחתם, מרא דאתרא דקהילת 'תפארת זכריה' הרה"ג שאול אחרק שליט"א, וסגן ראש העיר רבי ברק צברי הי"ו, שהואיל להקצות את מבנה מקדש מעט אשר ברשותו לטובת ערב מרגש זה.

גם מפקח הת"ת והגנים הרב משה קלצקין שליט"א ומנהל הת"ת הרב אליהו נהרי שליט"א נשאו את דבריהם.

הרה"ג
שאול אחרק
שליט"א
ביחס אישי
לכל ילד
בחלוקת
הסידור

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

חכמי תימן

הרב יחיא באסל זצ"ל נולד בסביבות שנת התרט"ו בכפר עפאר, צפונית מערבית לצנעא. הוסמך לשחיטה על ידי הרב הגדול, רבן של כל בני הגולה, מהר"ר חיים קורח זצוק"ל. שימש כרב הקהילה בכפר עפאר. כשאר רבני הקהילות בתימן, היה מוהל, שוחט, מקדש ומגרש. מלבד ידיעותיו בתורת הנגלה, היתה לו בקיאות גדולה בחכמת הנסתר והקבלה. כמו כן היה בקי ברפואה ורבים נרפאו על ידו. היה בעל חסד גדול והרבה לחלק מזון ומתן בסתר לעניים ונצרכים.

נפטר בסביבות שנת
התש"ד

התודה...

הברכה...

לאיש אשר מגיע לו הערכה רבה, על תרומתו הנכבדה, למען תשב"ד השומרים מסורת אבותינו הנאמנה, וממרחק הגיע הועו לארצנו הקדושה, להגדיל תורה ולהאדירה, ה"ה **סדי מנצור** הי"ו יהי רצון שירגה זרעו ככוכבי שמיא, ושמש יאיר בעולם התורה כאור החמה, וכל מעשיו יהיו לשם שמים כרצון יוצרו, ויאריך ה' ימיו בטוב ושעותיו בנעימים בבריאות איתנה ונהורא מעליא, ויוכה לכל מדה טובה ולשמחת בית השאובה, אכ"י.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com